

Decisionum Aurearum Lib. I.

3 sed vsque septuagies septies. † Hoc etiã
 secundam tabulam, post spirituale nau- 6
 fragium, Sancti Patres aptè nuncupa-
 rūt, teste Hieronymo ad Pammachium,
 & Oceanum, c. secunda, de pœn. dist. 1.
 [Et est metaphorica locutio. hanc expo-
 nit Med. C. de pœn. quæst. 1. Sed aptius
 metaphoram exponit S. Tho. vt mare
 solum cœseat mundus post peccatum
 Adæ, quem omnes intrantes nauim ba-
 ptisimi ascendunt, quæ ob id integra di-
 citur, quòd per ipsum omnia peccata,
 quo ad culpam, & pœnam, simpliciter
 condonantur. c. non ex quò, de consec.
 distin. 4. atque adeo homines per ipsum
 in summa innocentia nauigant: Qua
 vtique nauis per peccatũ mortale, quòd
 naufragium est, effracta, restat pœnitentia:
 quare pœnitentia non dicitur secunda
 tabula respectu primæ tabulæ, 4
 sed respectu saluæ nauis. † vbi medita-
 te pensandum est pœnitentium pericu-
 lum, eorum præsertim, qui cum passio-
 nibus colluctantur. Vt enim homini
 nauiganti si oborta tempestate, & con-
 cutientibus fluctibus nauis frangitur,
 hoc vnicum remedium superest, scilicet
 tabulas nauis fractæ arripere, & eisdem
 rimari, & inniti, vt saluari possit. Vnde
 calamitatem prospectantes hanc, & vi-
 dentes fluctuum insania tabulis affixos
 hinc inde agitari, & nunc vndarum ag-
 geribus submergi, nunc verò emergi,
 miseris clamoribus animant, ut spem
 eorum salutis concipiant. In hunc mo-
 dum profecto eiusmodi pœnitentes timere
 sibi maximè debent, nisi Deo manus
 porrigenti per firmissimum emendationis
 propositum se se mæcipare sum-
 ma ope nitantur. ita Sotus in 4. senten-
 d. 14. q. 1. art. 6.]
 5 Institutum † autem est hoc sacramen-
 tum tũc demum, cum à mortuis Chris-
 tus Dominus excitatus insufflauit in
 discipulos suos, inquiens: Accipite spi-
 ritum sanctum, quorũ remiseritis pec-
 cata, remittuntur eis, & quorum reti-
 neritis, reteta sunt, vt habetur in Con-
 cil. Trid. sess. 14. c. 1. Quibus verbis hu-

ius sacramenti materia, & forma, quæ
 nam sit, apertè exprimitur. † Est autem
 materia duplex, remota, & propinqua.
 Remota sunt peccata, ea tamen non vt
 amplectenda, sed vt quàm maximè de-
 testanda. Sicut enim ligna materiam ef-
 se dicimus ignis, à quo absumuntur: ita
 peccata, quæ pœnitentiæ sacramentò de-
 lentur, eius materiã asseueramus. Pro-
 pinqua verò actus sunt pœnitētis: nem-
 pe contritio, confessio, & satisfactio:
 qui quidem, quoniam in pœnitente ad
 sacramenti integritatem, ac ad plenam,
 perfectamq; peccatorum remissionem
 ex Dei omnipotentis institutione coopti
 latiuè requiruntur, ob id maximè pœni-
 tentiæ partes dicuntur, iuxta illud Tri-
 dent. Sino. sess. 14. cap. 3. Harum autem
 partium concursus tunc demum inter-
 uenit, cum quis iusto dolore primum
 concepto de admissis sceleribus, sumo-
 que proposito, deinde nedum cauendi
 in posterum, verum etiam pro illis per
 ieiunia, elemosynas, orationes, aliaque
 piæ deuotionis opera satisfaciendi, sacer-
 doti, Dei ministro, ritè confitetur. Quæ
 quidem confessio his partibus exorna-
 ta, signum est visibile sacræ rei, id est in-
 visibilis gratiæ, qua sic confessio peccata
 dimittuntur. † Forma autem sunt ver-
 ba ipsa, quæ Confessarius profert, in-
 quiens: Ego te absoluo, ex verbis Chris-
 sti collecta, Matth. 18. Quodcunque sol-
 ueris super terram, erit solutum & in
 cælis. 7

8 In † pœnitentem sic itaque absolu-
 tum hæc spiritualia conferuntur bona,
 quòd Dei, à quo se auerterat, in gratiam
 redit, quòdque cōscientiæ serenitatem,
 & pacem cum ingenti interno gaudio,
 interdum quàm primũ assequitur, nec
 non & alia multa, quæ numerantur in
 d. c. 3. quæ res sunt, & huius sacramen-
 ti effectus. Hæc de pœnitentiæ sacra-
 mento breuiter dixisse sufficiat. Cæte-
 ra verò in tractatus progressu diffusius,
 Deo fauente, explicabimus. & primum
 omnium de contritione, quæ est prima
 pars ipsius pœnitentiæ.